

UZASADNIENIE

Strona powodowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im F. S. z siedzibą w G. w pozwie wniesionym w dniu 08 października 2015 roku skierowanym przeciwko J. L. domagała się zasądzenia kwoty 113,52 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie wskazała, iż w dniu 22 lutego 2012 roku zawarła z pozwanym umowę pożyczki na kwotę 3 300 zł, którą pozwany zobowiązał się spłacić w miesięcznych ratach na zasadach określonych w umowie i regulaminie. W razie opóźnienia zastrzeżono na rzecz powoda prawo naliczania odsetek karnych według zmiennej stopy procentowej w wysokości ustalonej uchwałą Zarządu (...). Od dnia 20 lutego 2006r. wysokość umownych odsetek dla należności przeterminowanych została ustalona w oparciu o oprocentowanie kredytu lombardowego ogłoszonego przez NBP. Na dzień wniesienia pozwu odsetki karne określone są w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Zgodnie z Regulaminem (...) w razie powstania zadłużenia przeterminowanego dokonywane wpłaty zalicza się przede wszystkim na pokrycie odsetek i kosztów, a dopiero w dalszej kolejności na kapitał pożyczki. W skład niespłaconej należności z tytułu umowy pożyczki wchodzi także koszty windykacji w tym opłaty za upomnienia oraz wezwanie do zapłaty. Koszty te zostały ustalone na podstawie Zarządzenia, z którego treścią pozwany zapoznał się zawierając umowę pożyczki. Pozwany nie spłacił powstałego zadłużenia do dnia 22.08.2014r. określonego w umowie, jako terminu wygaśnięcia stosunku zobowiązaniowego. Na wysokość dochodzone należności składają się : kapitał pożyczki 103,05 zł oraz odsetki w wysokości 10,47 zł.

W dniu 27 października 2015r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt INc 2728/15).

W sprzeciwach od nakazu zapłaty pozwany wnosili o oddalenie powództwa w całości. Wskazał, że otrzymał żadnego zawiadomienia o istnieniu zadłużenia. Nie był wzywany do zapłaty. Pozwany podniósł, że spłacił w całości należność wynikającą z umowy pożyczki (...) z dnia 22 lutego 2012r. Z treści pozwu również nie wynika co składa się na należność dochodzoną pozwem. Powód nie wykazał za jaki okres nastąpiło ewentualne opóźnienie, nie przedłożył również harmonogramu spłat.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie. Podkreśliła, że – zgodnie z § 23 ust. 1 Regulaminu- za dzień spłaty pożyczki przyjmuje się dzień wpływu na rachunek środków pieniężnych przeznaczonych na jej spłatę lub dzień ich wpłacenia w oddziale Kasy. Pozwany zobowiązany był do spłaty rat pożyczki w miesięcznych ratach, czego nie przestrzegał. Z tego też względu każde opóźnienie w spłacie raty powodowało powiększenie się kwoty zadłużenia o odsetki karne. Z taki wypadku dokonywane wpłaty w pierwszej kolejności zaliczane są na pokrycie odsetek a dopiero w dalszej kolejności na kapitał pożyczki. Pozwany nie spłacił pożyczki do dnia 22.08.2014r. określonego w umowie jako termin jej całkowitej spłaty, co spowodowało wymagalność całego zadłużenia wraz z odsetkami (§ 27 Regulaminu). Powód wskazał, że po dniu wymagalności odsetki karne naliczane są od kwoty całego niespłaconego kapitału pożyczki. Zaprzeczył, aby powód nie był informowany o wypowiedzeniu umowy oraz wzywany do zapłaty. Ponadto przedstawił szczegółowe rozliczenie wpłat dokonywanych przez pozwanego. W odpowiedzi na zarzuty pozwanego powód wyjaśnił, że na dochodzoną kwotę 113, 52 zł składały się: kapitał pożyczki w wysokości 103,05 zł oraz odsetki w wysokości 10,47 zł naliczone od wpłat z dnia 28.10.2014r. do dnia wniesienia pozwu, czyli za 345 dni od zaległości kapitału wynoszącego 103,05 zł z oprocentowaniem karnym.

W piśmie procesowym z dnia 23 lutego 2016r. strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od dnia 14 września 2011r. pozwany- J. L. jest członkiem Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. z siedzibą w G. . Zobowiązał się przestrzegać regulaminu i wpłacać na indywidualne Konto Spółdzielcze co miesiąc 15 zł.

Dowód- deklaracja członkowska- k. 47

W dniu 22 lutego 2012 roku pozwany J. L. zawarł ze Spółdzielczą Kasą Oszczędnościowo – Kredytową im. F. S. z siedzibą w G. (dalej: (...)) umowę pożyczki (kredytu konsumenckiego) nr (...) na mocy której udzielono mu pożyczki na cele konsumpcyjne w wysokości 3300 zł. Umowa została zawarta na okres od dnia 22 lutego 2012 roku do dnia 22 sierpnia 2014 roku. Pożyczka oprocentowana była według zmiennej stopy procentowej ustalonej przez Zarząd Kasy wynoszącej w dniu zawarcia umowy 20,50% w skali roku. Maksymalna stopa procentowa nie mogła w stosunku rocznym przekroczyć czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Szacunkowy całkowity koszt kredytu wyniósł 5258,50 zł, a rzeczywista roczna stopa oprocentowania wyniosła 55,61 %. Szacunkową wartość odsetek ujęto kwotą 943,93 zł. Pożyczkobiorca zobowiązał się ponieść koszt prowizji z tytułu udzielenia pożyczki w kwocie 165 zł oraz opłaty przygotowawczej w kwocie 20 zł.

Pozwany zobowiązany był do spłaty pożyczki wraz z należnymi odsetkami w terminie do dnia 22 sierpnia 2014 roku. Spłata pożyczki następować miała w ratach miesięcznych, płatnych bez wezwania w terminach i kwotach wskazanych w harmonogramie spłaty pożyczki, stanowiącym załącznik do umowy (pkt 13 umowy). Postanowiono, że wpłaty dokonywane przez pozwanego zaliczane będą w następującej kolejności na: koszty windykacji, w tym opłaty za upomnienia i wezwania do zapłaty, prowizje i opłaty, odsetki od kapitału przeterminowanego, wymagalne odsetki za okresy obrachunkowe, kapitału oraz opłaty z tytułu zwrotu kosztów ubezpieczenia (pkt 15 umowy).

Zgodnie z punktem 23 umowy w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu stawała się w dniu następnym należnością przeterminowaną. Od niespłaconego w całości lub w części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane są odsetki według zmiennej stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (pkt 21 umowy).

(...) zastrzegł sobie prawo do wypowiedzenia umowy z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia po upływie okresu wypowiedzenia całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane, a także w przypadku, gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminie określonych w umowie pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania, po rygorem wypowiedzenia umowy (pkt 32 umowy). Upływ terminu wypowiedzenia oznacza konieczność spłaty całości zadłużenia w terminie zakreślonym przez (...) (pkt. 23 umowy).

W § 22 umowy przewidziano, iż pożyczkobiorca w przypadku zaległości w spłacie pożyczki, ponosić miał opłaty za czynności windykacyjne określone w Tabeli Prowizji i Opłat, stanowiącej załącznik do umowy, a które na dzień zawarcia umowy wynosiły: - monit SMS- 1,50 zł,

- monit telefoniczny- 9,90 zł,

- wezwania do zapłaty – 35,00 zł,

- windykacja terenowa – 150 zł.

Integralną częścią umowy stanowił Regulaminu Udzielania Kredytów i P. Konsumenckich (...) stanowiący załącznik nr 1 umowy, a pożyczkobiorca oświadczył, że zapoznał się z jego treścią (pkt 35 umowy).

Dowód: umowa pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...) z dnia 22 lutego 2012 roku (k. 11-14),

- wyciąg z regulaminu udzielenia kredytów i pożyczek (...) od dnia 20.02.2006r;- 15,

- uchwała nr 12 z dnia 25.03.2009r.-k. 16,

- uchwała nr 4 z dnia 12.05.2009r- k. 17,

- harmonogram spłaty z dnia 22.02.2012r.- k.45,
- lista operacji na rachunku pozwanego z dnia 22.02.2012r.- k. 46.

Pozwany nie wpłacał w sposób regularny i w pełnej wysokości rat pożyczki.

Dowód- wyciąg z rachunku pozwanego za okres 22.02.2012r. do 10.12.2015r.-k. 48-51.

Na dzień spłaty pożyczki, tj. na dzień 22 sierpnia 2014r. pozwany posiadał zadłużenia w wysokości 213,74 zł, w tym 211,61 zł kapitału. W dniu 01 września 2014r. wezwano pozwanego do zapłaty i doliczono do zadłużenia koszt wezwania w wysokości 35,00 zł. Pozwany w dniu 15 października 2014r. wpłacił kwotę 150 zł. W dniu 28 października 2014r. pozwany wpłacił kwotę 1,00 zł. Wpłaty zostały zaliczone w pierwszej kolejności na odsetki i koszty upomnienia i dlatego wysokość zadłużenia z tytułu kapitału wyniosła 103,05 zł. Od kwoty zaległego kapitału były naliczane odsetki karne.

Dowód- raport spłaty na dzień 08.10.2015r.- k. 18.

Pismem z dnia 5 czerwca 2013 roku, strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty przeterminowanego zadłużenia, które na dzień 05.06.2013r. wynosiło 179,26 zł.

Ponowienie pozwany został wezwany do zapłaty pismem z dnia 05.08.2013r., a jego zaległość wynosiła 187, 29 zł. Wezwanie okazało się bezskuteczne, więc powód ostatecznie wezwał pozwanego do zapłaty zaległości, które na dzień 23.08.2013r. wynosiły 383,96 zł.

Pozwany był jeszcze kilkakrotnie wzywany do zapłaty, tj. pismami z dnia 07.01.2014r., 06.05.2014r., 05.06.2014r., 05.08.2014r. oraz 1.09.2014r., gdzie wskazano, że dłużenie pozwanego wynosi 249,66 zł, w tym z tytułu kapitału 211, 61 zł

Dowód- wezwanie do zapłaty 05.06.2013r. wraz z dowodem nadania- k. 52-54,

- wezwanie do zapłaty 05.08.2013r. wraz z dowodem nadania- k.55-57,
- wezwanie do zapłaty 23.08.2013r. wraz z dowodem nadania- k.58-60,
- wezwanie do zapłaty 07.01.2014r. wraz z dowodem nadania- k. 61-63,
- wezwanie do zapłaty 06.05.2014r. wraz z dowodem nadania- k.64-66,
- wezwanie do zapłaty 05.06.2014r. wraz z dowodem nadania- k.67-69,
- wezwanie do zapłaty 05.08.2014r. wraz z dowodem nadania- k.70-72,
- wezwanie do zapłaty 01.09.2014r. wraz z dowodem nadania- k.73-74.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy i wskazanych wyżej dokumentów, których prawdziwość i wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu, a także nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Dokumenty zaoferowane jako dowody przez stronę powodową miały wprowadzić charakter dokumentów prywatnych, jednakże w takim zakresie w jakim ich prawdziwość nie była podważana, zawarte w nich oświadczenia zostały uznane za zgodne z prawdą (art. 253 k.p.c.).

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że między stronami doszło w dniu 22 lutego 2012 roku do zawarcia umowy określonej jako umowa pożyczki, która jednak w świetle obowiązujących przepisów prawa, ze względu na to że pozwany J. L. występował jako konsument, kwalifikowana jest jako umowa o kredyt konsumencki, do której zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (t.j.Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 z póź. zm). Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 1 tej ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 złotych albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki (art. 3 ust. 2 pkt 1).

Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała faktu zawarcia umowy o kredyt, jak również jej ważności, w związku z czym – wobec braku przesłanek podważających te okoliczności – również w ocenie Sądu umowa ta była skuteczna. W ustalonym stanie faktycznym jest zatem bezsporne, że strona powodowa udzieliła pozwanemu J. L. pożyczki w kwocie 3 330,00 zł. Zgromadzony materiał dowodowy pozwolił ustalić, że pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku terminowej spłaty pożyczonej kwoty wraz z odsetkami umownymi, co spowodowało, że na dzień zakończenia umowy, tj. 22.08.2014r. pozostała kwota do spłaty dochodzona pozewem. Wbrew podnoszonym przez stronę pozwaną zarzutom pozwany był obowiązany do uiszczenia – obok rat pożyczki- również kwoty 15 zł tytułem składki członkowskiej. Ten obowiązek bowiem wynikał z deklaracji członkowskiej podpisanej przez pozwanego w dniu 14.09.2011r. Ponadto pozwany – wbrew jego twierdzeniom- zostali prawidłowo poinformowany o stanie zadłużenia i wezwany do zapłaty zaległej kwoty. Strona powodowa przedłożyła bowiem na tą okoliczność pisemne wezwania do zapłaty wraz z dowodem nadania na adres pozwanego, którym wynikał z treści umowy. Należy nadmienić, że pozwany podał ten sam adres na potrzeby niniejszego postępowania.

Ustalenia faktyczne poczynione w sprawie wskazują, iż pozwany nie wywiązał się ze spłaty kredytu na zasadach określonych w zawartej przez strony umowie. To z kolei dało stronie powodowej uprawnienie do domagania się zwrotu zaległej części kredytu wraz z odsetkami umownymi wg zmiennej stopy procentowej w stosunku rocznym oraz odsetkami za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego ogłaszanego przez NBP oraz kosztów windykacji (to jest wezwań i powiadomień)..

W związku z powyższym zadłużenie pozwanego na dzień 12 października 2015 roku tj. dzień wniesienia pozwu, wynosiło kwotę 113,52 zł, na która składało się :103,05 zł tytułem pożyczki oraz 10,47 zł tytułem odsetek karnych.

Strona pozwana podniosła zarzut spełnienia świadczenia. Ciężar dowodowy we wskazanym zakresie spoczywał na pozwanym. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne. Tymczasem strona pozwana nie przedłożyła dowodu na tą okoliczność, a jedynie dołączyła harmonogram spłat pożyczki. Strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 10.12.2015r. ujawniła zestawienie wpłat, które pozwany nie kwestionował, a z których wynika, iż całkowita spłata pożyczki nie miała miejsca. Ponadto (...) dołączył zestawienie operacji na rachunku pozwanego, który pokrywa się z w/w wykazem. Z tych dokumentów wynika, że pozwany uiszczał raty pożyczki, ale w sposób nieregularny i w niepełnej wysokości. W związku z czym zarzut spełnienia zobowiązania należy uznać za gołosłowny.

W ocenie Sądu, strona powodowa – zgodnie ze spoczywającym na niej ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.p.c. – wykazała istnienie i wysokość zadłużenia pozwanego, a jednocześnie ten, nie przedstawił na tą okoliczność przeciwdowodu, który podważałby wyliczenia strony powodowej, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości. Pozwany, w zakresie w jakim nie zgodził się z twierdzeniem pozwu powinni być zgodnie z zasadą wyrażoną w wspomnianym powyżej art. 6 k.c. i art. 232 zd. 1 k.c. przedstawić dowody dla poparcia zgłoszonych zarzutów, a tego nie uczynił, nie przedłożył bowiem żadnego dowodu na podnoszone przez siebie okoliczności. Skutkowało to orzeczeniem zgodnym z żądaniem pozwu.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei zgodnie z umową, od zadłużenia przeterminowanego pobierane są odsetki, których oprocentowanie liczone jest jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Uregulowanie to pozostaje w zgodzie z zasadą przyjętą w art. 481 § 2 k.c w brzmieniu w dniu wniesienia powództwa., która stanowi, że jeżeli stopa odsetek nie została umownie ustalona należą się odsetki ustawowe, a skoro strony uregulowały tą kwestię to należą się odsetki umowne.

Wskazać w tym miejscu należy, że strona powodowa na dzień wniesienia pozwu dokonała kapitalizacji odsetek karnych, które wyniosły 10,47 zł .Następnie z dniem wytoczenia powództwa od kwoty skapitalizowanych odsetek oraz kwoty niespłaconej pożyczki strona powodowa domagała się odsetek umownych w wysokości czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Jest to zgodne z przepisami prawa, albowiem art. 482 § 1 k.c. daje możliwość domagania się skapitalizowanych odsetek za okres od terminu płatności wierzytelności do daty wniesienia pozwu oraz żądania odsetek od zaległych odsetek od momentu wytoczenia powództwa. Odsetki od odsetek należy liczyć od dnia wytoczenia powództwa o te odsetki. Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18 maja 1994r.,sygn. akt III CZP 70/94, samo pozwanie o odsetki zaległe – a więc o odsetki za opóźnienie w zapłacie określonej sumy pieniężnej – nie daje jeszcze podstawy do stosowania procentu składanego od dnia złożenia pozwu. W konsekwencji żądanie pozwu musi objąć także odsetki od odsetek i dopiero ten moment otwiera możliwość obliczania odsetek od nowej, podwyższonej wysokości ((...) Legalis nr 28629).

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. Pozwany jako strona przegrywająca ma obowiązek zwrotu stronie powodowej kosztów związanych z prowadzonym postępowaniem, tj. kwotę 30 zł tytułem opłaty od pozwu, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz w 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (§ 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu , Dz. U. 2013.490 tekst jednolity).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)